

[Indenrigsministeren.]

forfald udfører de under formandshvervet hørende daglige forretninger.

De kommunale styrelseslove pålægger styrelsens formand særlige pligter, der i store kommuner oftest har et sådant omfang, at formandens hele arbejdskraft bliver beslaglagt deraf. Lovene indeholder derfor også bestemmelser om, at der kan tillægges formanden vederlag for hvervets udførelse. Når borgmesteren og sognerådsformanden på grund af ferie, sygdom eller lignende er fraværende så længe, at det daglige arbejde ikke kan klares gennem en omlægning af arbejdet, vil varetagelsen af dette komme til at påhvile vedkommende kommunalbestyrelses første næstformand, som dermed pålægges en vis regelmæssig arbejdsbyrde. Der findes imidlertid ikke i styrelsesloven hjemmel for at yde vederlag til næstformanden herfor.

Fra forskellig side er der fremsat ønske om, at der tilvejebringes hjemmel for ydelse af vederlag for det arbejde, der kommer til at påhvile formandens stedfortræder, og da jeg finder ønsket rimeligt, foreslås det, at der åbnes adgang for de pågældende kommunalbestyrelser til at vedtage at yde første næstformand et årligt vederlag på indtil $\frac{1}{12}$ af formandens vederlag. Den særlige form, der foreslås foreskrevet for kommunalbestyrelsernes vedtagelse, nemlig optagelse i kommunens styrelsesvedtægt, indebærer, at tilsynsmyndighedens godkendelse af vedtagelsen er nødvendig.

Som nævnt skal det årlige vederlag kompensere første næstformands arbejdsbyrde i de mere regelmæssigt tilbagevendende tilfælde, når kommunalbestyrelsens formand er fraværende, navnlig på grund af ferie eller lignende. Er der tale om fravær i længere tidsrum f. eks. på grund af længerevarende sygdom, kan fraværet medføre en mere omfattende arbejdsbyrde for den, som udfører formandens forretninger, og det vil derfor være rimeligt, at dette arbejde kan vederlægges særskilt. Det foreslås derfor tillige, at kommunalbestyrelsen i særlige tilfælde med tilsynsmyndighedens godkendelse kan vedtage at yde et vederlag til den stedfortrædende formand, og dette gælder, selv om den pågældende i forvejen oppebærer årligt vederlag som første næstformand.

Ved den foreslåede ændring af landkommunalloven åbnes der endvidere adgang for sogneråd til ved en tilføjelse til den sognekommunale vedtægt at bestemme, at ligningen i kommunen fremtidig skal udføres af en ligningskommission. Efter den nugældende lovgivning udføres ligningsarbejdet i sognekommunen af sognerådet, men arbejdets omfang og tidsmæssige fordeling gør det navnlig i større sognekommuner vanskeligt for sognerådsmedlemmerne at overkomme arbejdet.

Ligningskommissionen i købstadkommuner og de øvrige kommuner, som er omfattet af loven om købstadkommunernes styrelse, består af et ulige antal medlemmer mellem 5 og 15, som vælges direkte af kommunalbestyrelsen i november måned i de år, hvor valg til kommunalbestyrelsen har fundet sted, med virkning fra samme års 1. december. Disse regler må også anvendes for sognekommunernes vedkommende, men da det står de enkelte sogneråd frit, om og i bekræftende fald hvornår der skal etableres ligningskommission i kommunen, kan det forekomme, at valgperioden for den førstvalgte ligningskommission vil blive kortere end den normale 4 års periode, for at den kan udløbe 1. december i det år, hvor næste nyvalg til sognerådet finder sted.

Endelig indeholder lovforslaget ændringer i og tilføjelser til bestemmelserne i landkommunallovens kapitel III. Forslagets bestemmelser må ses på baggrund af de bestræbelser, som for tiden udfoldes i kommunerne for ad frivillighedens vej at bidrage til en mere hensigtsmæssig kommuneinddeling.

Der har takket være kommunallovskommissionens løbende offentliggørelse af sine undersøgelser og skitseforslag til en ny kommuneinddeling kunnet spores en stigende interesse for en frivillig sammenlægning af kommuner til større og mere bæredygtige enheder, og kommissionens sekretariat har sideløbende med det almindelige kommissionsarbejde bistået med lokale undersøgelser og forhandlinger, der allerede har resulteret i en del frivillige sammenlægninger.

Nærværende lovforslag tager sigte på dels at lette adgangen til i forbindelse med de almindelige kommunesammenlægninger